

Ansøgning om værk- og udstillingsstøtte

Formål

Der søges om produktions- og udstillingsstøtte til soloudstillingen *'Rotation of the Heavens'* i Danske Grafikeres Hus 7 - 30. maj. 2021.

Bæredygtighed:

Udstillingen forsøger at vise, at naturen er mere end bare 'smukke grønne planter' og klassiske panoramaer men også er støv, jord, mikrober, alger og bakterier. I produktionen indgår genbrugspapir, genbrugsplast, bakterier, ålegræs og grøn tang.

Udstillingsidé

Til udstillingen er jeg ved at skabe en 'have' monteret i loftet i udstillingstedets øverste sal i stil med de klassiske historiske symmetriske loftskompositioner for på den måde at synliggøre naturens processer på en anden måde. En mere klassisk ophængning af indrammede værker vil dominere udstillingsstedets stueetage.

Haven vil bestå af flere entropisk formede monoprints i storformat med et centralt værk i midten, algevækster som *Staurostrum* og farvede bakterier som *Rhodococcus Rhodochrous* udstillet i svævende petriskåle af glas, hvori de vil vokse under udstillingen, samt vækstbokse designet til at planterne kan vokse nedad, hvori 'frøpapir' med plantefrø vil spire og gro i udstillingsperioden. Tilsammen vil de forskellige dele danne en tilsyneladende symmetrisk komposition; en art 'jordisk himmelhvælv' eller åkande vendt på hovedet i stil med Emmanuel Coccias *Kosmiske Have*, hvor atmosfæren og dens gasser danner planetens kerne ikke jorden. På gulvet under vil en måtte at søgræs være placeret, hvorpå man kan ligge og kigge op.

Afsættet for loftsmotiverne er naturstudier af afgrøden *Pulaka*, *Cyrtosperma Merkusii*, som hovedsageligt dyrkes i ø-nationen Tuvalu i Stillehavet, som ifølge klimaforskere vil det være det første land, der helt forsvinder grundet stigende vandstande. Dyrkning af *Pulaka* er en vigtig kulturel tradition og kulinarisk vigtig kilde til kulhydrater, som nu trues af den stigende havoverflade forårsaget af global opvarmning. Den dyrkes i specialbyggede sumpgruber 'pulaka pits'. Gruberne graves og vedligeholdes af individuelle familier gennem generationer. Ejerskabet og kultivering af *pulaka*-gruberne er en vigtig del af familieidentitet, kulturel stolthed og overlevelse. Men planten trives ikke i saltvandet, der siver ind i gruberne og bevirker, at rødderne rådner, og bladene bliver gule. Jeg har valgt dette motiv som en måde at italesætte, at vores traditionelle forståelse af himmel og jord, natur, atmosfære, hav og tyngdekraft nødvendigvis må sættes i spil på nye måder, hvis ikke blot Tuvalu men verden i det hele taget ikke skal synke.

Kunstpraksis

Mit kunstneriske udgangspunkt er en træning i klassiske, realistiske tegne- og maleteknikker som afsæt for en kunstpraksis, der i dag bevæger sig imellem det figurative og det abstrakte. Jeg arbejder research-baseret primært med maleri og grafik som medium med afsæt i realistiske still life observationer af ting, som jeg bearbejder i forskellige stadier af flux.

Jeg forsøger at skabe værker af strukturer og mønstre, der nedbryder de klassiske naturidealer til fordel for en forståelse af naturen som en sanset økologi. I en tid hvor klimaforandringer og epidemier kan ses som det ultimative udtryk for menneskeskabt design, giver det ikke længere mening at forstå naturen ud fra en 1800tals landskab-sæstetik, der placerer beskueren uden for billedet.

Jeg er inspireret af Benjamin Brattons beskrivelse af en ny kopernikansk revolution, hvor det kunstige og automatiske danner grundlaget for en alternativ planetarisme, der gør op med forståelsen af naturen som noget naturligt og uberørt. Jeg anvender det virtuelle som en struktur og måde at forstå naturen på ved at oversætte stedsspecifikke observationer til entropiske mønstre af fraktaler og formodede spejlinger, hvor jeg kombinerer klassiske realistiske teknikker med indtrykket af 'new media'.

En anden inspirationskilde i min praksis er Buckminster Fullers holistiske beskrivelse af kosmos, hvor naturen og universet indeholder nogle specielle energiske forhold, som danner grundlaget for måden naturen designer organiske geometriske strukturer og bæredygtige systemer på. I forlængelse heraf forsøger jeg at skabe mere bæredygtige værdimønstre, der kan erstatte de uendelige horisonter og bringe naturen tættere på 'hjemme', idet det nære er der, hvor vi oftest tager et konkret ansvar.

Jeg er interesseret i den vertikale relation mellem krop og rum; at forskyde tyngdekraften i overført betydning og give plads til nye måder at forstå det perciperede på. Percepter kan være teleskopiske, mikroskopiske eller give ting og landskaber kæmpemæssige dimensioner ud over de faktiske, sådan som Deleuze og Guattari taler om.